

Lữ hành.

Phạm Duy

Người đi trên dương gian Thở hơi gió từ ngàn năm Gió
Người đi nghe xa xăm Mà chưa thấy bồn chồn chân Bước

lung lay Hoành sơn Gió dâng cao biển Đông Người đi trong thanh xuân Suối hương
đi trong thời gian Vướng bao nhiêu lòng thương Người đi theo thiên nhiên Từ khi

nắng như lửa sống Máu sôi như sắc trời Bước nhanh vượt chân trời
biết nhen lửa chiến Máu xương chôn lấp rồi Cỏ hoa mọc kín đời

Đi đi đâu mà tới nơi Thấy lòng lên phơi phơi Đi phương nao mà tới đây chỉ
Đi đi mau rồi tới nơi Đất trời còn đen tối Theo tâm tư tìm gió khơi Đã

thấy lòng còn say Hôm nay tình đây Thương yêu tràn ngày Thiên
thấy mặt trời soi Anh ơi chuyện này Đây câu ruộng cày Anh

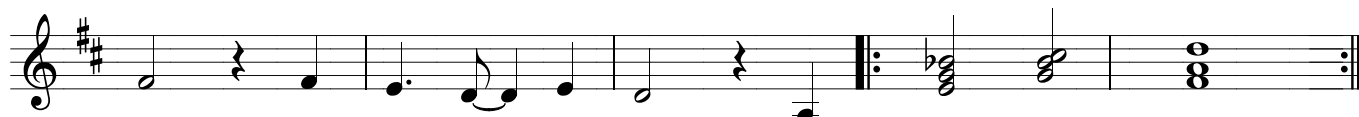
thu trong lòng này Tương lai trong bàn tay Người đi trong không gian Nhịp xe
em trong một ngày Chung vai với thù ai Người đi sâu muôn nơi Tình tình

uốn vòng tử sinh Bánh xe tang ngoại ô Chiếc nôi trong vườn chao Người
tiết làm thành đôi Áo chăn che tổ yến Miếng cơm vui tình duyên Người

đi trong nhân gian Tà áo rách cô hàng quán Sức tuôn trên cánh
đi đi không thôi Ngày thế giới lên nguồn vui Ngát như hương lúa

đồng mùa Lúa thương vật nâu sông (Người..) (Đường trở về)
mùa Sẽ lên đường trở về (Đường trở về)(1953)